

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **Galeria Grand s. r. o.**, IČO 25966057
sídlem Československé armády 295/23, 500 03 Hradec Králové
zastoupený daňovým poradcem JUDr. Stanislavem Lžičařem
sídlem Holečkova 31, 150 00 Praha 5

proti
žalovanému: **Finanční úřad pro Královéhradecký kraj**
sídlem Horova 17, 502 00 Hradec Králové

o žalobě proti nezákonnému zásahu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal u krajského soudu žalobu proti nezákonnému zásahu správního orgánu podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Za nezákonný zásah označil postup správce daně (žalovaného) při daňové kontrole vedené u žalobce na daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období 2012 a 2013. Žalobce je názoru, že žalovaný „zatajuje“ výsledky mezinárodního dožádání a výsledku

statutárního orgánu zahraniční právnické osoby, který byl v rámci tohoto dožádání proveden. Mezinárodní dožádání se přitom týkalo společností, které mají přímý vztah k žalobci a k věci, jež je předmětem posuzování žalovaného v uvedené daňové kontrole.

II. Shrnutí argumentace obsažené v žalobě

2. Žalobce konstatoval, že při přípravě na projednání zprávy o daňové kontrole zjistil, že předmětem posuzování žalovaného v daném řízení jsou mj. vztahy mezi žalobcem a následujícími společnostmi: LOGOS AG, se sídlem Alte Steinhäuserstrasse 1, 6330 Cham, Švýcarsko, ID: CH- 170.3.027.883-1 (dále jen „LOGOS“), SILBEN INVEST & FINANCE CORP., Tortola, Road Town, Trident Chambers, Wickhams Cay, P. O. BOX 146, Britské Panenské ostrovy, registrační číslo: 1402097 (dále jen „SILBEN BP“), a SILBEN INVEST, s.r.o., Česovská 1750/10, Horní Počernice, 193 00 Praha 9, IČ: 27530281 (dále jen „SILBEN ČR“).
3. Podstatnou otázkou v kontrolované věci je smluvní vztah mezi žalobcem a společností LOGOS o poskytnutém úvěru. Významné však mohou být i vztahy mezi společnostmi LOGOS a SILBEN BP a SILBEN ČR. Nepominutelnou osobou je také osoba jednatele společnosti LOGOS – pan G. S. (jehož svědeckou výpověď žalobce v průběhu daňové kontroly navrhl). Žalovaný však dle žalobce „zatajuje“ výsledky mezinárodního dožádání, které české finanční orgány provedly u švýcarské daňové správy a které se týkalo činnosti společnosti LOGOS a jejích vztahů s českými subjekty. Dožádání bylo zaměřeno také na objasnění činnosti pana S. Žalobce disponuje dokladem, který prokazuje uskutečnění daného dožádání. Zároveň z vyjádření pana S. ví o tom, že pan S. vypovídal o vztazích společnosti LOGOS s českými společnostmi, žalobce nevyjímaje. Vždy se jednalo o poskytování finančních půjček nebo úvěrů, investic a úroků s tím spojených.
4. Žalovaný označil žalobcem navržený důkaz, tj. mezinárodní dožádání, v jehož rámci by byl vyslechnut pan Schmid, za neúčelný a nadbytečný. K výhradám žalobce, podle nichž před ním „zatajil“ důkazy, pak žalovaný uvedl, že u žalobce neuplatnil institut mezinárodního dožádání, a tak mu nemohou být dostupné žádné informace od zahraničního správce daně. Toto tvrzení žalovaného je dle žalobce nepravdivé, což prokazuje první stranou mezinárodního dožádání realizovaného českou finanční správou v roce 2014, pod č. j. 63625/14/7100-10112-050510.
5. Žalobce namítl, že v důsledku popsaného postupu žalovaného neunesl v předmětné daňové kontrole důkazní břemeno k prokázání svého smluvního vztahu se společností LOGOS. „Zatajení“ výsledku mezinárodního dožádání týkajícího se uvedeného smluvního vztahu tak dle žalobce představuje nezákonný zásah do jeho práva na spravedlivý proces. Správce daně je dle § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), povinen posuzovat každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti. Zároveň musí přihlížet ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo. Pod vymezení pojmu „vyjít najevo“ je dle žalobce nutno podřadit vše, co se dostalo do dispoziční sféry správce daně. Podle § 93 odst. 2 daňového řádu jsou pak důkazními prostředky i podklady převzaté z jiných daňových řízení nebo získané při správě daní jiných daňových subjektů. Pokud tedy byly v jiném řízení získány důkazní prostředky vztahující se k věci, která je předmětem daňové kontroly, správce daně je povinen buď takové důkazy v rámci své správní úvahy posoudit, anebo odůvodnit, proč

existující důkazní prostředek ze správní úvahy vylučuje. Nemůže však tuto svou povinnost obcházet tvrzením, že ve vztahu k žalobci mezinárodní dožádání nerealizoval.

6. Žalobce tedy navrhl, aby krajský soud vydal rozsudek, kterým by vyslovil, že nezákonným zásahem ve smyslu § 82 s. ř. s. je:
- postup žalovaného, „*který v daňové kontrole zatajuje výsledek mezinárodního dožádání zahájeného žádostí orgánu Finanční správy ČR pod čj. 63625/14/7100-10112-050510, ze dne 19. 12. 2014*“,
 - a dále postup žalovaného „*odmítající v daňové kontrole výsledek svědka, ke kterému vztáhl orgán Finanční správy své mezinárodní dožádání zahájené žádostí orgánu Finanční správy ČR pod čj. 63625/14/7100-10112-050510, ze dne 19. 12. 2014*“.

III. Shrnutí vyjádření žalovaného a dalších podání žalobce

7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 25. 9. 2017 setrval na tom, co uvedl už při projednávání zprávy o daňové kontrole, tedy že neuplatnil institut mezinárodního dožádání, a tak mu nemohou být dostupné žádné informace od zahraničního správce daně. Žalobcem předložená část listiny se týká daňového subjektu SILBEN ČR a je z ní zřejmé, že daňové povinnosti žalobce nebyly v daném případě předmětem mezinárodního dožádání. Ani skutečnosti prověřované u žalobce se netýkaly daňového subjektu SILBEN ČR, proto jakákoli řízení prováděná u tohoto daňového subjektu nemohla mít vliv na probíhající daňovou kontrolu u žalobce.
8. Správa daní je dle § 9 odst. 1 daňového řádu neveřejná. Správce daně je povinen zachovávat mlčenlivost o všem, co se v souvislosti se správou daní dozvěděl, proto nemůže žalobci sdělovat informace týkající se jiných daňových subjektů. Písemnost č. j. 63625/14/7100-10112-050510 není součástí spisu žalobce, žalobce pouze nepodloženě tvrdí, že se dotčené mezinárodní dožádání mělo týkat i jeho.
9. Žalovaný dále odkázal na čl. 26 odst. 2 smlouvy mezi vládou České republiky a Švýcarskou spolkovou radou o zamezení dvojího zdanění v oboru daní z příjmu a z majetku. Uvedl, že s ohledem na dané ustanovení nelze aplikovat § 92 odst. 3, potažmo § 8 odst. 1 daňového řádu, a použít informace zjištěné při správě daní jiných daňových subjektů na základě mezinárodního dožádání provedeného dle této smlouvy, i kdyby jimi správce daně disponoval.
10. Žalobce dne 11. 10. 2017 podal k vyjádření žalovaného repliku. Polemizoval s tvrzením žalovaného, že mezinárodní dožádání uskutečněné v roce 2014 nemělo žádný vztah k posuzované věci žalobce. Dále připomněl, že sám navrhl provedení mezinárodního dožádání, což žalovaný odmítl, a zdůraznil, že nezákonný zásah spatřuje v „souběhu postupů“, respektive postupu a nečinnosti žalovaného. Tedy v tom, že žalovaný „zatajuje“ výsledky mezinárodního dožádání a současně odmítá provést důkaz navržený v daňové kontrole. Žalobce zároveň obsáhle citoval z konečné zprávy o daňové kontrole.
11. Žalovaný reagoval na repliku žalobce vyjádřením ze dne 27. 10. 2017. Zopakoval a dále rozvedl svou argumentaci, podle níž se v roce 2014 uskutečněné mezinárodní dožádání netýkalo daňových záležitostí žalobce, a tak informace získané tímto dožádáním nemohly být žalobci poskytnuty.
12. Dne 11. 6. 2018 žalovaný své vyjádření doplnil. Uvedl, že žalobce používá ve své argumentaci informace získané z daňových řízení vedených správcem daně u subjektů,

kteře jsou s ním personálně propojeny. Činí tak však formou nepravdivých, účelových a zavádějících tvrzení. Žalobcem zmiňované mezinárodní dožadání ze dne 19. 12. 2014 se týkalo pouze společnosti SILBEN ČR a bylo odesláno v době, kdy u žalobce neprobíhalo žádné daňové řízení. Daňová kontrola byla u žalobce zahájena až dne 27. 11. 2015. Správce daně přitom může realizovat mezinárodní výměnu informací až poté, co vyčerpá obvyklé zdroje informací pro zjištění skutečností a zajištění důkazů. Žalovaný dále poukázal na skutečnost, že švýcarská daňová správa zveřejňuje informace o vedení řízení o vzájemně pomoci. Ve věci SILBEN ČR tak učinila dne 20. 5. 2015 na adrese www.admin.ch/opc/de/federal-gazette/2015/3575.pdf. Z této zveřejněné informace vyplývá, že účastníky předmětného řízení byli SILBEN ČR a SILBEN BP. Řízení se tedy netýkalo žalobce. Žalovaný na závěr konstatoval, že žalobce dne 9. 10. 2017 podal odvolání proti dodatečným platebním výměřům na daň z příjmů za zdaňovací období 2012 a 2013 (kteřé vycházely z daňové kontroly dotčené zásahovou žalobou). Odvolací finanční ředitelství o těchto odvoláních zatím nerozhodlo.

13. Žalobce dne 9. 1. 2019 zaslal soudu podání označené jako „doplnění žalobního návrhu“. Uvedl, že správce daně dlouhodobě prověřuje všechny společnosti spojené s osobami Ing. R. H. aj. H. Jednou z těchto společností je i SILBEN ČR. Žalovaný se svou argumentací pokouší navodit dojem, že při daňové kontrole žalobce nedisponoval na příslušném územním pracovišti informacemi o společnosti LOGOS., že mezinárodní výměna informací z roku 2014 byla vedena ke společnosti SILBEN ČR a že uvedené dožadání nemá vztah k posuzované věci žalobce. Vyhledávací činnost ke společnosti SILBEN ČR i daňovou kontrolu u žalobce přitom prováděla shodná skupina pracovníků téhož územního pracoviště žalovaného, a to ze shodného důvodu – z důvodu posouzení úroků z půjček od společnosti LOGOS. Žalovaný nejprve dlouhodobě zkoumal společnost SILBEN ČR a její úroky z půjček od společnosti LOGOS a pak v jeden den zahájil daňovou kontrolu u žalobce (a společnosti Hradecká pekárna, s.r.o.). Několikaleté zkoumání u společnosti SILBEN ČR zůstalo bez výsledku. Lze se tak důvodně domnívat, že žalovaný disponoval informacemi, k jejichž sdělení vyzýval žalobce.
14. Žalobce dále uvedl, že žalovaný po celou dobu tvrdil, že mezinárodní výměna informací se Švýcarskem vůbec neprobíhala. Z vyhledávací části daňového spisu společnosti SILBEN ČR poskytl jen listiny týkající se mezinárodní výměny informací uskutečněné s Britskými Panenskými ostrovy. Přitom mezinárodní výměna informací probíhala ve věci ověření úroků z půjček od společnosti LOGOS i se Švýcarskem, jak nakonec přiznalo žalobci Odvolací finanční ředitelství v rozhodnutí č. j.: 40909/18/5200-11434-701858. Finanční správa však stále „tají“, co bylo obsahem dožadání.

IV. Ústní jednání

15. Během jednání, které se uskutečnilo dne 16. 1. 2019, žalobce i žalovaný především odkázali na svá podání, která již v této věci učinili (k jejich shrnutí viz výše). Krajský soud následně účastníky řízení seznámil s judikaturou Nejvyššího správního soudu vymezující úkony činěné správcem daně v rámci daňové kontroly, proti nimž lze brojit žalobou proti nezákonnému zásahu správního orgánu. Zároveň se dotázal žalobce, z jakého důvodu napadl postup správce daně v této věci již tzv. zásahovou žalobou, proč nevyčkal, až bude daň pravomocně vyměřena a bude možné domáhat se ochrany proti závěrům správce daně žalobou proti rozhodnutí správního orgánu. Žalobce k tomu uvedl, že proces dokazování je klíčový moment každé daňové kontroly, a proto, i

s ohledem na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, považoval za vhodné se proti opomenutí některých podstatných důkazů žalovaným bránit ihned, a to zásahovou žalobou. Dále k dotazu soudu uvedl, že netrvá na provedení důkazů, které navrhol v žalobě a v jejím doplnění ze dne 9. 1. 2019.

V. Posouzení věci krajským soudem

16. Žalobce napadl postup žalovaného žalobou proti nezákonnému zásahu správního orgánu, krajský soud tedy o žalobě rozhodoval v řízení vedeném podle § 82 a násl. s. ř. s.
17. Podle § 82 s. ř. s. „[k]aždý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, se může žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný“.
18. Krajský soud dříve, než přistoupil k posouzení žalobcem uplatněných námitek, považoval za vhodné osvětlit, jaký je účel řízení podle § 82 a násl. s. ř. s. Řízení o tzv. zásahové žalobě směřuje k poskytnutí ochrany v případech, kdy správní orgán zasáhne do práv určité osoby způsobem neumožňujícím využití jiných žalobních typů upravených v soudním řádu správním. Ochrana před nezákonným zásahem má tedy subsidiární povahu. Zásahová žaloba není „náhražkou“ žaloby proti rozhodnutí správního orgánu (tj. žaloby podle § 65 s. ř. s.), případně dalších žalob upravených v soudním řádu správním. Jedná se o jejich doplněk, jakousi „záchrannou síť“ pro situace, v nichž se žalobce nemůže domoci ochrany svých veřejných subjektivních práv žádnou z těchto dalších žalob (z judikatury Nejvyššího správního soudu viz např. rozsudek ze dne 4. 8. 2005, č. j. 2 Aps 3/2004 – 42, body [46] a [47] usnesení rozšířeného senátu ze dne 13. 10. 2015, č. j. 7 As 107/2014 – 53, či body [41] a [42] rozsudku rozšířeného senátu ze dne 21. 11. 2017, č. j. 7 As 155/2015 – 160). Z rozhodnutí rozšířeného senátu NSS č. j. 7 As 107/2014 – 53 a č. j. 7 As 155/2015 – 160 je zároveň patrné, že na subsidiární povaze žaloby proti nezákonnému zásahu správního orgánu nic nezměnila ani novelizace soudního řádu správního provedená zákonem č. 303/2011 Sb.
19. Judikatura Nejvyššího správního soudu sice připouští, že zásahovou žalobou se lze domáhat ochrany před určitými aspekty daňové kontroly (žalobce v této souvislosti poukázal na usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 8. 2005, č. j. 2 Afs 144/2004 – 110), avšak s omezeními danými zmíněnou subsidiární povahou žaloby proti nezákonnému zásahu správního orgánu. Například rozsudkem ze dne 31. 7. 2006, č. j. 8 Aps 2/2006 – 95, Nejvyšší správní soud potvrdil závěry Krajského soudu v Českých Budějovicích, který zamítl zásahovou žalobu, jíž se daňový subjekt domáhal vydání rozhodnutí deklarujícího nezákonnost výzvy správce daně učiněné v průběhu daňové kontroly (správce daně měl pochybnosti o výši příjmů, které daňový subjekt vykázal ve svém daňovém přiznání, a tak jej vyzval k tomu, aby prokázal, že ve výzvě specifikované vynaložené finanční prostředky pocházejí z příjmů, které byly zdaněny, nebyly předmětem daně, nebo byly od daně osvobozeny). Uvedená výzva správce daně dle Nejvyššího správního soudu nesplňovala podmínky stanovené v § 82 s. ř. s.: „Výzva je úkonem bezprostředně nevynutitelným a žádná práva stěžovatelů proti jeho vůli přímo neomezuje ani nezkracuje. Informaci finančního úřadu, která je součástí výzvy, o možných negativních důsledcích, které stěžovatele za určitých, zákonem předvídaných, podmínek mohou postihnout (doměření daně podle pomůcek za použití § 31 odst. 5 d. ř.), nelze

považovat za zkrácení subjektivních práv stěžovatele, jakkoliv jej tato informace může znejistět a vyvolat v něm pocit jistého ohrožení. K doměření daně uvedeným způsobem by ovšem došlo rozhodnutím finančního úřadu, proti kterému stěžovatel má prostředky obrany v podobě odvolání a případného soudního přezkumu (§ 65 a násl. s. ř. s.).“ Touto výzvou tedy nebyla přímo zkrácena práva daňového subjektu. Obecně řečeno, „prostřednictvím žaloby na ochranu před nezákonným zásahem nelze podrobovat testu zákonnosti jednotlivé procesní úkony správního orgánu, které zpravidla směřují k vydání rozhodnutí a samy o sobě nepředstavují zásah do práv účastníka řízení“.

20. Obdobně rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v bodě [42] usnesení ze dne 16. 11. 2016, č. j. 1 Afs 183/2014 – 55, konstatoval, že zásahovou žalobou se lze domáhat ochrany v první řadě ochrany před tím, „že daňová kontrola byla vůbec zahájena nebo že vůbec probíhá (...) Dále lze brojit proti konkrétním úkonům správce daně v rámci kontroly, zejména proti konkrétním excesům ze zákonných mezí při zásazích do soukromé sféry daňového subjektu, například při zjišťování skutečností a zajišťování důkazů v podnikatelských prostorách, event. obydlí daňového subjektu postupem podle § 86 odst. 4 ve spojení s § 81 odst. 1 daňového řádu. Konečně je daňový subjekt oprávněn zásahovou žalobou brojit proti nezákonné nečinnosti správce daně při kontrole. Pomocí zásahové žaloby nicméně nelze docílit „předstižného“ posouzení zákonnosti takových jednotlivých procesních úkonů správce daně, které samy o sobě nemají povahu zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., ale jejichž zákonnost může mít význam při posuzování zákonnosti případného rozhodnutí, jímž by na základě zjištění z daňové kontroly byla stanovena daň“.
21. V nyní posuzované věci žalobce označil za nezákonný zásah postup žalovaného při daňové kontrole prováděné u žalobce. Žalovaný podle jeho názoru „zatajuje“ výsledky mezinárodního dožádání, které se sice uskutečnilo v souvislosti s řízením vedeném s jiným daňovým subjektem, avšak jeho výsledky přímo souvisí se skutečnostmi prověřovanými v řízení vedeném s žalobcem. Žalovaný zároveň odmítl provést důkaz navržený žalobcem, a to výsledek svědka v zahraničí, který se patrně uskutečnil již v rámci zmiňovaného mezinárodního dožádání (v podrobnostech viz shrnutí žaloby a jejich doplnění v bodech 2-6, 10 a 13-14 tohoto rozsudku).
22. Krajský soud je názoru, že žalobcem uváděné skutečnosti nemohou představovat nezákonný zásah, neboť žalobce jimi nebyl přímo zkrácen na svých právech. K tomu mohlo případně dojít teprve vydáním platebních výměrů, k němuž žalovaný přistoupil na základě zjištění učiněných v předmětné daňové kontrole. Sám žalobce v žalobě uvedl, že v důsledku postupu žalovaného neunesl v daňovém řízení důkazní břemeno při prokazování svého smluvního vztahu se společností LOGOS. Pak ale platí, že se proti postupu žalovaného mohl bránit podáním odvolání proti daným platebním výměrům, eventuálně podáním žaloby podle § 65 s. ř. s. proti navazujícímu rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství. Ostatně žalobce takto postupoval, neboť vedle nyní posuzované zásahové žaloby podal (s jistým časovým odstupem) i žalobu proti rozhodnutí správního orgánu. Touto žalobou, o níž krajský soud vede řízení pod sp. zn. 31 Af 61/2018, napadl rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství, které zamítlo jeho odvolání proti platebním výměrům vydaným žalovaným na daň z příjmů za zdaňovací období 2012 a 2013.
23. Žalobce se tedy žalobou, která je předmětem přezkumu v tomto řízení, domáhá právě takového „předstižného“ posouzení úkonů správce daně (žalovaného), které samy o sobě nemají povahu zásahu ve smyslu § 82 s. ř. s., jak o tom hovoří výše citovaná rozhodnutí

Nejvyššího správního soudu. Pokud by krajský soud měl na základě této žaloby posuzovat zákonnost postupu žalovaného, znamenalo by to, že by musel hodnotit, zda žalovaný v daňovém řízení zjistil skutkový stav v rozsahu nezbytném pro správné stanovení daně a zda nepochybil tím, že neprovedl žalobcem navrhované důkazy. Provést takové hodnocení by však bylo velmi obtížné (ne-li nemožné) bez zohlednění celkového průběhu daňového řízení a bez přihlédnutí ke všem skutečnostem zjištěným v jeho průběhu žalovaným. Prostor pro takto komplexní zhodnocení pak nabízí právě až řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu (v daném případě již zmiňované řízení vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 31 Af 61/2018).

24. Jak vyplývá z výše citované judikatury Nejvyššího správního soudu, zásahovou žalobou se lze (s ohledem na její subsidiární povahu) domáhat ochrany pouze proti určitým aspektům daňové kontroly, například proti tomu, že daňová kontrola byla vůbec zahájena, anebo proti postupu správce daně, který se v průběhu daňové kontroly dopouští excesivních zásahů do soukromé sféry daňového subjektu. Není tedy důvod podrobovat samostatnému soudnímu přezkumu úvahu správce daně o tom, zda určitý důkaz v rámci daňové kontroly provede, či nikoliv.
25. Pouze pro úplnost krajský soud dodává, že žalobce přiložil jak k žalobě, tak k jejímu doplnění ze dne 9. 1. 2019 četné listiny, kterými navrhoval provést důkaz v soudním řízení. Některé z těchto listin pak nebyly součástí daňového spisu předloženého soudu žalovaným (například různé listiny z daňového řízení vedeného se společností SILBEN ČR atd.). Krajský soud však nepovažoval za nutné tyto důkazy provádět, neboť by nemohly nic změnit na jeho výše uvedeném závěru, že žalobcem tvrzené skutečnosti nelze posoudit jako zásah ve smyslu § 82 s. ř. s.

VI. Závěr a náklady řízení

26. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
27. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 23. ledna 2019

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu